

ارزیابی از دو هفته تحصن اعتراضی پناهجویان در آلمان

فقط با اعتراض متحدانه میتوانیم به خواستهایمان برسیم.

اینکه سیاستهای ضد پناهندگی دولتهای اروپایی و دولت آلمان، زندگی و امنیت و آینده هزاران هزار فراری از دست دولتهای دیکتاتور و تروریست، را با مخاطرات جدی روبرو کرده است، امری شناخته شده است.

اساس سیاست این دولتها بعد از پایان جنگ سرد، پایان بخشیدن به اصل پذیرش پناهنده بعنوان یک امر انسانی است. اروپا در حال محکمتر کردن دژ خود در مقابل ورود فراریان از جنگ و سرکوب و اعدام و کشتارهای دسته جمعی است. و هر آنکسی را که با بجان خریدن مخاطرات فراوان وارد این کشورها میشود، نه در انتظار رفتاری انسانی و مناسب، بلکه با دادگاههای عریض و طویل، با تحقیر و توهین و با سرگردانی و بالاخره باز پس فرستاده شدن به کشور مبدا تهدید میکند. این عین زیر پا گذاشته شدن حقوق انسانهای بیشماری است که خود دولتهای اروپایی و طبقات حاکم در این کشورها در ایجاد این وضع و یا ادامه یافتن آن در کشورهای مبدا سهیم و شریک هستند.

در مقابل این سیاستهای ضد انسانی، و راسیستی باید ایستاد. و تحصن دو هفته ای ما با همین هدف بود. تحصن با یک کنفرانس بزرگ روز ۲۹ سپتامبر آغاز شد. در آنجا ما گفتیم که با مجموعه برنامه های متنوع هدفمان فشار آوردن به دولت آلمان، برای تحقق چند خواسته بود. مقابله با دیپورت فزاینده پناهجویان ایرانی، باز شدن پرونده هایی که دولت اعلام کرده که بسته شده اند و باید به ایران بازگردانده شوند. اعمال فشار برای پذیرش زنان فراری از کشورهای اسلام زده بعنوان پناهنده سیاسی و اعمال فشار برای بهبود شرایط زیستی و رفاهی پناهندگان در آلمان.

در طول این مدت ما مجموعه کارهایی را انجام دادیم. از یکسو باید با سازمانهای مدافع حقوق پناهندگی و احزاب تماس می گرفتیم که هم در جریان این کمپین وسیع قرار بگیرند و هم از ما دفاع کنند. ملاقات با این سازمانها جزئی از برنامه ما بود و هیئتهای ما در طول این مدت چندین ملاقات حضوری انجام داده و اطلاعیه های این تحصن به صدها آدرس اینترنتی ارسال شد.

ملاقات با خود پناهجویان و ارتباط با آنها جز دیگر کار ما بود که از طریق سر زدن به هایمهای پناهندگی در روزهای معینی انجام میگرفت. برگزاری جلسات سخنرانی مرتب در محل تحصن در مورد اوضاع سیاسی ایران و معضلات پناهندگی جز مهم کار ما در طول دو هفته بود. در این جلسات کادرها و مسئولین حزب کمونیست کارگری ایران و فدراسیون سخنرانی کرده و به سوالات مردم پاسخ دادند.

اعمال فشار به دولت از طریق برگزاری مرتب میتینگ و آکسیون در مراکز شهرها و در مقابل ساختمانهای دولتی جز دیگر فعالیت ما بود. تقریباً یک روز میان میتینگ داشتیم از جمله در شهر دوسلدرف دو بار تظاهرات اعتراض داشتیم یکبار در مقابل وزارت داخله استان نورد راین وستفالن و یکبار در مقابل دادگاه شهر دوسلدرف. یک نمایش موفق اعتراضی ما طی کردن دو شهر بوخوم و دورتموند با دوچرخه و جلب توجه عمومی به اعدام و سنگسار در ایران و در ضمن بازپس فرستادن ایرانیان به این جهنم بود. امروز در شهر گیلزن کیرشن در مقابل دادگاه این شهر میتینگ داریم و شنبه ۱۲ اکتبر فاصله بین دو شهر بوخوم و اسن را پیاده طی خواهیم کرد.

در ادامه این اعتراضات ما درخواست ملاقات با مقامات مسئول را کردیم که با یکی از مسئولین وزارت داخله آلمان در استان نورد راین وستفالن این ملاقات انجام شد و سپس طی تماسهای تلفنی بالاخره به آنها قبولاندیم که پرونده های بسته شده ایرانیان در منطقه ای که تحصن در آن ادامه دارد، یکبار دیگر بررسی شود این یک موفقیت بزرگ برای تحصن بود.

یک جنبه از کار ما جلب توجه مردم و فشار آوردن به رسانه های آلمانی برای انعکاس این مبارزه بود. آکسیونها و در عین حال میز کتاب مداوم در مراکز شهرها و بویژه در شهر اسن مهمترین وسیله این کار بود. ما موفق شدیم نه فقط از حمایت معنوی بسیار مردم بصورت دریافت گل و هدیه و شیرینی ، بلکه از کمکهای مالی این مردم نیز برخوردار شویم. در ادامه این کار توانستیم توجه رسانه ها را نیز جلب کرده و آکسیونها و تحصن و برنامه های ما در روزنامه های محلی در تلویزیونهای فارسی زبان و بالاخره از تلویزیون سراسری آلمان و.د.ار نیز منعکس شود. اعتراض به شرایط زیستی پناهجویان و دیدار از هایمهایی که زندگی در آنها بسیار مشکل است، باعث شد که ما یک گزارش از این هایمها نوشته و بزودی به این اوضاع با ارسال نامه ای به وزیر بهداشت اعتراض خواهیم کرد. مسئله زنان فراری از کشورهای اسلام زده یک نقطه تمرکز کار ما در این تحصن بود با فشار زیاد ما توانستیم از بزرگترین زندان دیپورتی زنان در شهر نویس آلمان دیدار کنیم. و با زنان زندانی گفتگو کرده و ادامه کار را با اعتراض به روسری سر کردن زنان ایرانی به محض ورود به آلمان پی خواهیم گرفت. دولت ایران برای دیپورت زنان ایرانی به عکس با حجاب فقط رضایت میدهد و اینها برای آماده ساختن دیپورت زنان بیشرمانه با اجبار به سر زنان ایرانی روسری کرده و به محض ورود از آنها عکس میگیرند. این امر با اعتراض شدید ما در دیدار با نماینده وزارت داخله روبرو شد.

سازمانهای زیادی در طول این مدت از ما کتبا دفاع کرده و با یک سازمان به اسم پرو آزیل، یک سازمان بزرگ مدافع پناهندگی در آلمان یک آکسیون مشترک در مرکز شهر اسن برپا کردیم. در کل این حرکت ما تا کنون با استقبال بسیاری روبرو شده و در عین حال بدلیل قدرت کارمان مقامات آلمانی چه برای ملاقات ، چه دیدار از زندان زنان و چه دیگر خواستههایمان با توجه به این فاکتور عقب نشینی هایی کردند. مهمترین دستاورد کار ما در عین حال باز شدن پرونده پناهجویانی است که در استان نورد راین وستفالن زندگی میکنند و جواب ردی گرفته اند. آنها میتوانند پرونده های خود را به ما داده و از این طریق کار خود را پیگیری کنند.

هنوز چهار روز به پایان تحصن ما باقی است. ما یکبار دیگر از همه شما درخواست داریم در این حرکت اعتراضی بزرگ با ما همیاری کنید.

تمام این کارهای موفق و پر ثمر با همت دهها نفر از فعالین و کادرهای حزب کمونیست کارگری ایران و فدراسیون پناهندگان ایرانی پیش رفت. ما یکبار دیگر از همه این عزیزان عمیقا تشکر میکنیم.

نسرین رمضانعلی - دبیر فدراسیون پناهندگان ایرانی در آلمان

مینا احدی هماهنگ کننده کمیته بین المللی علیه سنگسار